

דיאלה אשכוזי

איזון חוזר

העיתונאי כנרדרר ימיני האשים אנשי שלומינז בתקשורת, בהבלטת יתר ללא כל רופורציה של כל תנועה קלה שבקלה במחנה השפיריים... טענותיו קיבלו חיזוק בעמוד 4 בגיליון ראש השנה של מעריב: פורסמה תמונה בגודל 6 על 4 אינץ' ומה האירוע המסעיר: עשרות ילדים ובני נוער לובשי חולצות כחולות השתתפו בעצרת במרכז ירושלים. רוצים פריצת דרך לש' לום? בין עשרות בני העשרה, נוכחו שני ח'כים צעירים בנפשם ושני עסקני נוער, ילדי שמנת שעברו זממן את גיל הטיפש עשרה. הארבעה צוטטו בהרחבה ככותבים לתמונה שהשתרעה על לא פחות מתשעים מילה.

כשהועלו האשמות לחוסר איזון וכיסי מוגזם של ישראל בווישינגטון פוטס מבקר הפנים ברק, הפוסט-מורטם מצא שהמבקר רים מבחוצ ציקו. העיתון הכה על הטא. כדאי גם אצלנו שמבקר המערכת בעיתון נים היומיים יבדקו טענות מבקר התקשור רת.

***

לפני שנים מספר גילו את הסוד האמיתי בכוחות הרפיו של הפנצ'לין היהודי. מרק העוף המסורתי ירד מנכסיו' לשמחת הצמ' חונים ולמורת רוחה של כל אם יהודיה, ה' כת שנוכחותו של בעל הכנף בצלחת היא רק ל'כפורעס' ואינה מרפאה איש. מי המ' לח המכילים שבמרק, לעומת זאת, מחול' לים את הנס ופותחים את דרכי הנשימה. עם תחילת עונת יצוא ההדרים נזכרתי בתגלית שנת שמ'ט: פנצ'לין יהודי חדש, פרוזה וכשר למהדרין, עומד לטרוף פלה משוק תרופות הפלא של תרופות הסבי תא. ד"ר נתן שרון, ביופיזיקאי ממכון ויצ' מן ופרופ' יצחק אופק מבית הספר לרפואה של אוניברסיטת תל-אביב, אומרים שיש יסודות במיץ האשכוליות, העשויים למנוע ולעזור לרפא לרקות בדרכי השתן. מסתבר שסיסמת הפרסום "אשכוליות או לא להיות" אינה משוללת כל יסוד.

***

כרבי מספר האירועים, על רקע לאומי" מרוב ערביי ישראל לא צריך להפתיע איש. יום האדמה השנה היה כה שקט שאפ' שר היה לקרוא את הכתובת על הקיר. מעל ראשי המפגינים התנוססה הסיסמה — "מביירות ועד עזה — רק עם אחד". כמובן, לא מרובד ביהודים...

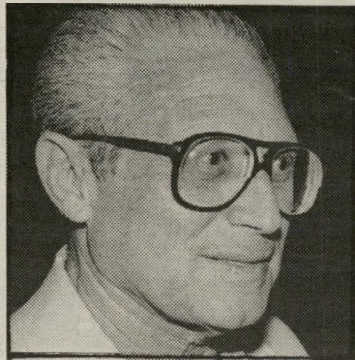
***

בימי מיתון, מי צריך חופש בעיר העבי' רית הראשונה, עם אמבטיה פרטית בכל חדר כשיש נופש בעיר העברית הקדומה עם מקוה צמור בצוותא. בהכחות להחזיר אר תך לתקופת האבן בארץ המובטחת, כמה אנשי בראשית פתחו לרווחה את "מלון המערות" בסוסיא שבדרום הר הכרוב. כע' בור 35 ש"ח תקבל פנסיון מלא במלון 10 בחזקת 20 כוכבים, תחת כיפת השמיים או ללא כוכבים בתחת האדמה. מה שבטוח, את המגבות מצמר העזים לא יסחבו הביתה. כבתי הסדר בארץ שטח המחיה לאסיר באגף רגיל עומד על 3 מטר מרובע, באג' פים הצפופים ביותר ים 1.8 מטר לאדם — ממש בית הבראה לעומת "מלון המערה". שיהיו אסירי תודה: הנכנסת האורחים כסר טיא עוד יותר צפופה. לרשות הבאים מע' רות מגורים בנות שבעה מטרים מרובעים שמלינות בין חמישה לשמונה איש. כך כתוב.

יוסף ברנע הסכם מדיני אך מאוד לא ריאלי

הפרופ' מיכאל הריסגור ומוריס סטרון כ' רו להם לכתובת "ישראל והמדינה הערבית-פלסטינית — כישויות בלתי-אירדנטוס" טיוח". כאשר בהקדמתו כתב האלופ (מיל) יריב כ': "חיבורם... בא בעיתו ויש בו תשובה לצורך קיים גם לחנוך הציבור וגם לחיפוש פתרונות העשויים להסיר ספקות וראות ולחוק את הנכונות להתקדם בכיועה של המשימה החשובה ביותר המוטלת עלינו: השגת שלום עם שכנינו הערבים..." (ההדג' שות שלי — י.ב.).

כמסמך כתבו השניים כ': התקדים ההולם ביותר את המצב הנוכחי במוה"ת הוא החוזה בין אוסטריה לבין ארבע מעצמות הכיבוש... שנחתם ב-1955. החוזה הנ"ל מספק דוגמה לבטחונות שיש בהם כדי להסיר חש'י

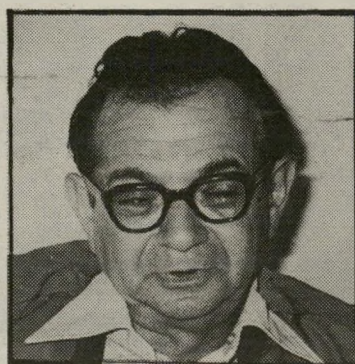

אהרון ריבון

הסיר ספיקוח ודאנות?

עוד טריטוריאליות כלשהן נגד הצד השני או כלפי שכנינו... מצעים פוליטיים פלשתי' נאיים או ישראליים, כגון "האמנה הפלשתי' נאית", המבקשת את הריסת מדינת ישראל, או תוכנית הליכוד התוכעות את סיפוח יהודה ושומרון" או רצועת עזה, יצטרכו להתבטל, והתנועות הדוגלות בהן תיצטרכנה לזנוח עליהן בטרם תורשינה לקיים פעילות פוליטית אחרי חתימת חוזה השלום". במילים אחרות הליכוד וימניה, יוצאו אל מחוץ לחוק בישראל (8), ובקרב הפלסטינאים — מי כעצם לא יוצא אל מחוץ לחוק.

לא רק איסור אירדנטים יודעים הפרוי פסורים לממש בהבל-פה, אלא גם קיומם

פרופסור הריסגור

פיתרונות העשויים

שות מלב שני הצדדים". במילים אחרות, חוזה עקב כיבוש בינלאומי באירופה, הוא המתאים להשגת חוזה של שלום, במורה"ת:

בהמשך כותבים השניים: אוסטריה קיבלה על עצמה התחייבות להיות בעתיד מזדינה נאוטראלית באופן מתמיד. הדבר נרשם בחוק שהיה לבסיס חוקתי לעצם קיומה הלגי' טימי... כמו כן הסכימה... לצמצם את כו' חותיה הצבאיים באופן ניכר". האם הקוראים חדיהיזכרון זוכרים כעבר, מודעות על מכירת עורפי ציוד צבאי של איזשה מדי' נה ערבית?

בחוזה האוסטרי מוצאים הפרופסורים הנכ' ברים את תרופות הפלא הבאות: "קודם-כל

תזכורת מיצרית

דברי השחץ שיצאו לאחרונה מפי נשיא מצריים צריכים להעיר אותנו מהתרדמה העמוקה שהיינו שרויים בה ביחס אליו בפרט ולמצריים בכלל. צורת ההתבטאות הזו של הנשיא המצרי מראה אולי שעודף הביטחון טימטס לו קצת את השכל הישר ובמעשיו הוא מתחיל להזכיר את "גיבור" מלחמת ששת הימים עבדול נאצר שהוביל את מצריים לאחד מכישלונותיה הגדולים ביותר.

ברם, יש לתופעה זו מימד עמוק יותר. לא רק שחצנות והתנשאות שמענו, מעבר למלים יש בדבריו האחרונים של הנשיא המצרי נימה ישנה אך מוכרת של שינאת ישראל בנוסח הערבי והמוסלמי הקיצוני. לא היו אלו פליטות פה מקריות, הוא אמר את מה שהוא באמת חושב והשקט ברחוב המצרי מוכיח לנו שהעם המצרי מסכים לדבריו.

אנו יכולים לחשוב שדיברי הנשיא המצרי הם ברובם הבל ורעות רוח, אבל המצרים רואים זאת דווקא כביטויים מוצלחים של "נשיאם האהוב" ועל רקע זה עלינו לזכור שבסופו של דבר הערבים עדיין נשארו אותם הערבים שהיכרנו מימים ימימה ומצריים היא עדיין אויב ערבי מוטנציאלי שמחכה להזדמנות להשמידנו.

הנשיא המצרי יכול להמשיך להבטיח לקשקש, להצהיר ולאיים, אך אם נקפיד להתחזק ולהשמר, נשארו דבריו עוד כמה פנטזיות בים הלחג הערבי. גורלו של נאצר יהיה בסוף החשבון גם גורלו שלו.

של משטרים דמוקרטיים יודעים הם לעגון: "הסעיף המחייב את אוסטריה בחוזה השלום עליו חתמה, לקיים משטר דמוקרטי, מר' סיף תוקף ומשקל לסעיף הקודם, האוסר פעי' לות אירדנטסטיט... ישום תנאי זה בחוזה השלום הישראלי-פלשטינאי הוא חיוני לביטי' חון ישראל ולביטחון המדינה הפלשטינאית כאחת. סעיף זה יעריב לכך ששום כוח או אירגון קיצוני או טוטאליטארי לא יוכל להשי' תלט על המדינה." אולם לצערינו, קיום המש' פט הבינלאומי הוא פונקציה של רצון המדי' גות אשר פועלות ע"פ האינטרסים שלהן, ובסוגיה זו ראוי לצטט בקצרה מסיפרו של הפילוסוף הכי IN בזמן האחרון, ברוך שפי' נוזה, את הקטע הבא:

צבי גרנות

...אם תרצה מדינה אחת להילחם במדינה אחרת ולהשתמש באמצעים קיצוניים כדי להכניע אותה לרשותה, הרבר מותר לה ע"פ דין, הואיל ולשם ניהול מלחמה די לה שתיר' צה ככך, אך אין היא יכולה לקבוע שום דבר לגבי השלום, אלא אם כן נענה לה רצונה של המדינה האחרת... כיוון ששום אדם אינו מתחייב בהסכם לגבי העתיד אלא על יסוד ההנחה שהנסיבות הקורמות עומדות, הרי שבהשתנות הנסיבות משתנה כל המצב מעיקרו... לפיכך אם מדינה מן המדינות מתאוננת שרימו אותה, אין היא יכולה להטיל דופי במהימנות של בעלת בריתה, כי אם בטיפשותה שלה עצמה בלבד, על שהפקירה את שלומה בידי אחר, העומד ברשות עצמו ואשר שלום-שלטונו הוא לו חוק לעיון". (מאמר מדיני עמ' 39-40).

הכל מאוד, שהיכוח המהותי בין ניצים ויונים, אינו מתנהל לעיתים במגרשה של הראציונליות האראלית. אוטופיים ומשא' לות לב, אפילו אם הם פרי הגיגיהם של פרופסורים, אין בהן כבדי לתרום בהתמודדות עם קשיי הסיכסוך המורחתי-כונני...

בעיני הפריץ שמעבר לים ובעיני אויבינו הגרועים ביותר. בכל מחיר, גם במחיר דם יהודי שערכו ירד לרמה שהייתה מקובלת לפני חידוש עצמאותנו. על הרבה פחות ממה שמעוללים לנו רוצחי במקרה הטוב... ראה בולגריה.

הגרועים שכרוצחים, בכוננה תחילה וממניעים גזעניים, לא זו בלבד שאינם מוצאים להורג אלא גם זוכים לבית הבראה כפרס. על שבוים תמורת אשמועו כנראה קברניטינו. במערכת המשפט עושים שמיניות באייר כדי לרחות לאין סוף את עשיית הצדק עם מפלצת נאצית שעמדה בקריטריונים של אייכמן. מחכים או שהפריץ ימות או שהכלב ימות. תחי תדמיתנו ההו' מאנית, אך לא ל"גורמאליזציה" כוו ייחלו אבות הציונות. כך זה לא יכול להמשך. אם לא יחול שינוי דראסטי במצב וא לא תקבל הנורמאליזציה את פירושה האמיתי נאכד, חלילה, את קיומנו המוסרי והפיזי בארץ הזאת. ובינתיים, גמר חתימה טובה.

שמואל שטרן

נורמלי

אולי פליטת הפה האומללה של משוררנו הלאומי ביאליק אשמה בפירוש המעוות למונח "עם נורמלי", המתגשם לצערנו הלכה למעשה כחיינו בארץ. לא זו בלבד שיש לנו נגב עברי וזונה עבריה כסימנים ל"גורמאליות", אלא גם אנס עברי, סוחר סמים עברי ורוצח עברי. הרבה מעבר למצופה ובכמות שאינם מביישות אף גוי שאנו אמורים להיות לו לאור. מרוב שאיפות נירמול הפכנו לחושך לעצמנו במקום לאור לגויים. עיון בעיתון נותן רושם שמרובד בריווחים מסרום ושיקאנו. כחיינו הציבוריים בארץ אין כמעט חלקה טובה אחת שלא הושחתה. לא יאומן, אך העם הזה שאמור להיות סמל למוסריות קלט את כל השלילי והדוחה ממה שנורמאליזציה אמורה לסמל. בתחומי מערכת השלטון והמשפט ובמדיניות החוץ נותרנו כפי שהיינו: הכורת שתרלנים בשלטון המתאמצת בכל מחיר למצוא חן